

Casa Josep Mestres

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Plaça de l'Ajuntament, 8
Alçada: 163,4

Coordenades:

Latitud: 41.42429
Longitud: 1.78652
UTM Est (X): 398601
UTM Nord (Y): 4586570

Classificació

Número de fitxa 08240 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme Historicista
Segle XIX
Any 1883
Autoria de l'element: Josep Déu Busquets
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 1666-I Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 24. Pla especial urbanístic aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme del Penedès, en la sessió de 8 de març de 2023.
Data aprovació: ds., 30/10/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 2855
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu

Titularitat Privada
Titular: 8767111CF9886N0002EP; 8767111CF9886N0003RA;
8767111CF9886N0004TS; 8767111CF9886N0005YD

Fitxes associades:

Plaça de l'Ajuntament

Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la dj., 02/01/2025 - 17:51

fitxa:

Descripció

La casa Josep Mestres és un edifici entre mitgeres de planta baixa, dos pisos, terrat i torratxa, provinent de la reforma d'un edifici anterior (ROSSELLÓ, 1978). La composició de la façana recorda els palaus renaixentistes (POUM, 2010)

La composició de la façana presenta eixos de simetria perfectes, on s'alineen els portals de la planta baixa amb les obertures del primer i segon pis, que redueixen la mida a mesura que puja en alçada. Aquesta reducció de mida també es dona en els carreus, essent més grans i encoixinats a la planta baixa, i més petits i amb relleu el primer pis, on s'alternen unes línies diagonals amb un tipus de decoració diferent de la resta.

A la planta baixa, un sòcol horitzontal a nivell de terra amb revestiment llis, cobreix l'edifici. El portal principal central, que dona accés a l'habitatge, és d'arc de mig punt amb vàries arquivoltes. Destaca la seva forja de fossa, feta amb motius geomètrics i la tarja en ventall de la part superior. A banda i banda s'obren una finestra i un portal amb arcs carpanells.

El pis principal consta de tres balcons, més gran el del mig que els laterals, que presenten llosana de pedra i baranes de forja profusament decorades amb poms decoratius als extrems del passamans. El deteriorament d'una àrea de l'arrebossat de la façana en aquest pis, deixa veure que el material de sota és maó. Sobre les portes balconeres hi ha trencaaigües amb decoració floral enmig de la llinda. I per sobre, peces caironades amb motius geomètrics. La peça central és més gran i es reproduïen les lletres "J i M" (Josep Mestres).

El segon pis ve definit per una galeria amb nou obertures d'arc carpanell, que emmarquen columnes amb petits capitells decorats amb motius florals i un altre arc carpanell interior. Sobre cada finestra hi ha un ull de bou decorat amb cercles concèntrics.

Remata l'edifici una cornisa sustentada per cartel·les motllurades. La façana es tanca a nivell de terrat amb una balustrada de terra cuita, i enmig un capcer disposat per albergar alguna peça decorativa o un rellotge solar (actualment es presenta buida). Al terrat hi ha una torratxa de planta rectangular amb el perfil imitant merlets.

L'edifici, amb gran presència urbana com a element que defineix la plaça de l'Ajuntament, presenta referències neogòtiques (galeria superior), o elements vuitcentistes com la balustrada (ROSSELLÓ, 1978).

L'immoble també té entrada pel carrer Sant Pere, per on s'accedeix al jardí i a les caves.

Història

Les obres de la casa Josep Mestres foren encarregades per Rosa Mas i Rovira, vídua d'Antoni Mestres Mir. El seu fill, Josep Mestres (1856-1927), intervingué en la política local, essent escollit regidor en diverses

ocasions, nomenat interventor de l'Ajuntament l'any 1891 i primer tinent d'alcalde entre 1895-1897 (ROMEU, 1996).

Els Mestres són una de les grans famílies propietàries de terres. Des del segle XIV es dedicaven a l'elaboració de vi i a la dècada dels anys 20 del segle XX, iniciaren la producció de cava (POUM).

La casa fou dissenyada pel mestre d'obres Josep Déu Busquets, que obtingué el títol entre 1870-1871. Treballà sobretot a Barcelona i participà activament en el Centre de Mestres d'obres, del qual fou escollit secretari segon (1910). L'any 1883, la senyora Rosa Mas, vídua de Mestres li encarregà la reforma de la casa. (CUBELES. 1991)

Bibliografia

CUBELES, Albert (1991). Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923). Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia. L'Avenç.

ROMEU, ANTONI (1996). Sant Sadurní, entre el Sexenni i la Restauració (1867-1904). Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia: Institut d'Estudis Penedesencs, Sant Sadurní d'Anoia.

ROSSELLÓ, Joan (1978). Fitxes del Patrimoni Arquitectònic a l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del COAC.

ROSSELLÓ, Joan (1978). "L'arquitectura de l'eclecticisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia", a Fires i Festes, 1978.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 24.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

[Viquipèdia](#)

